

17.4.2013

B7-0168/2013 }
B7-0181/2013 }
B7-0182/2013 }
B7-0183/2013 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členoma 122(5) in 110(4) Poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:

Verts/ALE (B7-0168/2013)

S&D (B7-0181/2013)

ALDE (B7-0182/2013)

GUE/NGL (B7-0183/2013)

o Guantanamo: gladovna stavka zapornikov
(2013/2601(RSP))

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, María Muñoz De Urquiza, Pino Arlacchi, Libor Rouček, Liisa Jaakonsaari, Richard Howitt
v imenu skupine S&D

Sophia in 't Veld, Marietje Schaake, Alexander grof Lambsdorfski, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle de Sarnez, Graham Watson, Sonia Alfano, Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Izaskun Bilbao Barandica, Robert Rochefort, Anneli Jäätteenmäki, Alexandra Thein
v imenu skupine ALDE

Barbara Lochbihler, Hélène Flautre, Rui Tavares, Raül Romeva i Rueda, Carl Schlyter, Malika Benarab-Attou, Mark Demesmaeker, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Catherine Grèze, Karim Zéribi, Yves Cochet
v imenu skupine Verts/ALE

Marie-Christine Vergiat
v imenu skupine GUE/NGL

Bernd Posselt, Laima Liucija Andrikienė

RC\933779SL.doc

PE509.784v01-00 }
PE509.798v01-00 }
PE509.799v01-00 }
PE509.800v01-00 } RC1

Resolucija Evropskega parlamenta o Guantanamu: gladovna stavka zapornikov (2013/2601(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju mednarodnih sporazumov in standardov o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah ter zlasti popolni prepovedi mučenja, slabega ravnanja, prisilnih izginotij in množičnih usmrtitev, o pravici oseb, da ne smejo biti zaprte brez sojenja in pravici do poštenega sojenja,
  - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, zlasti resolucije z dne 11. septembra 2012 o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA: nadaljnje ukrepanje po poročilu odbora TDIP Evropskega parlamenta¹, resolucije z dne 18. aprila 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in politiki Evropske unije na tem področju, vključno s posledicami za strateško politiko EU o človekovih pravicah², in resolucije z dne 9. junija 2011 o Guantanamu: skorajšnja odločitev o smrtni kazni³,
  - ob upoštevanju izvršilne odredbe predsednika Obame z dne 22. januarja 2009, s katero je odredil zaprtje zavora v zalivu Guantnamo do 22. januarja 2010,
  - ob upoštevanju skupne izjave EU in držav članic ter ZDA z dne 15. junija 2009 o zaprtju zavora v zalivu Guantnamo ter sklepov Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 4. junija 2009 in mehanizma za izmenjavo informacij,
  - ob upoštevanju izjave visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice z dne 5. aprila 2013,
  - ob upoštevanju izjave, ki jo je 11. aprila 2013 podal vodja mednarodnega odbora Rdečega križa Peter Maurer in v njej izrazil nasprotovanje prisilnemu hranjenju zapornikov, ki gladovno stavkajo v zaporu v Guantanamu, ter pozval predsednika Baracka Obamo, naj naredi več za razrešitev nevzdržnega pravnega položaja zapornikov v njem,
  - ob upoštevanju skupnega odprtega pisma, ki ga je 11. aprila 2013 podpisalo 26 mednarodnih nevladnih organizacij za človekove pravice in v katerem so predsednika ZDA pozvale, naj izpolni svojo obljubo iz leta 2009 o zaprtju zavora v zalivu Guantnamo,
  - ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je velika skupina pripornikov v zaporu v zalivu Guantnamo 6. februarja 2013 začela gladovno stavko, da bi izrazila protest proti razmeram v priporu in dolgotrajnemu zaprtju v Guantanamu; ker se po navedbah vojaških organov 13 pripornikov prisilno hrani, trije pa se zdravijo v bolnišnici;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0309.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.

³ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 132.

- B. ker je bilo v 11 letih od odprtja zapora od 166 pripornikov 86 spoznanih za nedolžne in naj bi bili izpuščeni, vendar so še vedno zaprti za nedoločen čas, le 6 oseb pa je bilo obtoženih;
- C. ker je bila 26. marca 2013 na okrožnem sodišču Združenih držav za zvezno okrožje Kolumbija podana vloga za izredni postopek, ki paznike Guantanamo obtožuje, da so pripornikom odrekli varno pitno vodo in zadostna oblačila, da bi spodkopali gladovno stavko;
- D. ker EU in ZDA v skupni izjavi z dne 15. junija 2009 navajajo zavezo predsednika Obame, da bo do 22. januarja 2010 odredil zaprtje zapora v zalivu Guantanamo; ker je bila januarja 2013 pisarna, pooblaščenca za zaprtje zapora v Guantanamo, zaprta, kongres pa je doslej onemogočil vsa prizadevanja administracije predsednika Obame, da bi zapor zaprli; ker je administracija ZDA izjavila, da ostaja zavezana zaprtju Guantanamo;
- E. ker je visoka komisarka Združenih narodov za človekove pravice 5. aprila 2013 izjavila, da je „dolgotrajno zaprtje mnogih pripornikov za nedoločen čas enako samovoljnemu pridržanju“ in pomeni „očitno kršitev zavez [ZDA], pa tudi mednarodnih zakonov in standardov, ki so jih dolžne spoštovati“, ter da bi morali zapor v Guantanamo zapreti;
- F. ker je kmalu po obisku delegacije mednarodnega odbora Rdečega križa 13. aprila 2013 prišlo do nasilnih spopadov med pazniki zapora in priporniki – vključno streljanjem brez smrtnega izida in uporabo improviziranega orožja –, nastali pa so po odločitvi o selitvi zapornikov iz bloka 6 v bolj izoliran blok 5;
- G. ker so branilci in mednarodni odbor Rdečega križa kot pomemben razlog gladovne stavke navedli stisko zapornikov, ker ni bilo obetov za njihovo izpustitev, zlasti ne po tem, ko je predsednik Obama januarja podpisal zakon o odobritvi dejavnosti nacionalne obrambe, v katerem so bile tudi določbe o ohranitvi zapora v zalivu Guantanamo v bližnji prihodnosti;
- H. ker je ta zakon zapornikom dejansko onemogočil vrnitev domov, saj določa, da se zaporniki ne morejo vrniti v države, ki se soočajo z „grožnjo, ki bi utegnila bistveno vplivati na“ zmožnost vlade za izvajanje nadzora nad osebo, vrnjeno v državo izvora“;
- I. ker je bila v primeru petih domnevno zelo pomembnih pripornikov, za katere že potekajo postopki, zaupnost obrambe kršena do skrajnosti, saj je gradivo in tisoče elektronskih sporočil izginilo iz računalnikov, nameščene pa so bile tudi prisluškovalne naprave pod krinko detektorjev dima; ker je zaradi tega odgovorni sodnik postopke odložil za nedoločen čas; ker je glavni branilec branilcem naročil, naj nehajo uporabljati računalnike za delo zaupnega značaja;
- J. ker se v ZDA ukinja edini civilni let v Guantanamo, kar pomeni, da je edini razpoložljivi let vojaški in morajo zanj osebe pridobiti dovoljenje Pentagona, to pa omejuje dostop medijev, branilcev in zagovornikov človekovih pravic;
- 1. je seznanjen s čezatlantskimi odnosi, ki temeljijo na skupnih temeljnih vrednotah in spoštovanju temeljnih, splošnih in brezpogojnih človekovih pravic, kot sta pravica do poštenega sojenja in prepoved samovoljnega pridržanja; pozdravlja tesno čezatlantsko sodelovanje v zvezi s celo vrsto mednarodnih vprašanj na področju človekovih pravic;

2. izraža zaskrbljenost glede počutja pripornikov, ki gladovno stavkajo, in tistih, ki jih prisilno hranijo, ter izraža globoko zaskrbljenost glede duševnega in telesnega stanja zapornikov, saj so bili nekateri od njih žrtve mučenja ali nehumanega in ponižujočega ravnanja;
3. ponovno poziva oblasti ZDA, naj takoj zaprejo zapor v zalivu Guantanamo in prepovejo uporabo mučenja ali slabega ravnanja v vseh okoliščinah; poziva, naj se zapornike, ki so bili spoznani za nedolžne in naj bi bili izpuščeni, izpusti, vrne v države izvora ali druge države z namenom preselitve, ostalim zapornikom pa naj se sodi pred civilnim sodiščem s pravičnimi standardi sojenja;
4. od oblasti ZDA zahteva, naj zagotovijo neodvisno zdravstveno oceno in oskrbo pripornikov, in podpira stališče mednarodnega odbora Rdečega križa, ki zavrača prisilno hranjenje kot kršitev temeljnih svoboščin posameznika; od oblasti ZDA zahteva, naj zagotovijo, da bodo branilci zapornikov polno obveščeni o razvoju dogodkov v zvezi z zdravjem in počutjem svojih strank, ter omogočijo dostop strokovnjakom Sveta Združenih narodov za človekove pravice, nevladnim organizacijam in medijem, kot je ustrezno;
5. se strinja z izjavami visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice, da po mednarodnem pravu teroristična dejanja, zločine in grozodejstva ne smejo ostati nekaznovana, hkrati pa so človekove pravice univerzalne in veljajo za vse, tudi za osebe, ki so osumljene najhujših zločinov, z ljudmi, ki jim je bila odvzeta svoboda, pa je treba ravnati humano in spoštovati njihovo inherentno dostojanstvo;
6. poudarja, da je pridržanje teh oseb za nedoločen čas brez obtožbe ali sodnega postopka v nasprotju z osnovnimi načeli pravičnosti; poudarja, da samovoljno pridržanje očitno krši mednarodno pravo in močno spodkopava položaj Združenih držav kot države zagovornice človekovih pravic;
7. je globoko zaskrbljen zaradi nenehnih ovir, ki jih zakon o odobritvi dejavnosti nacionalne obrambe postavlja na poti k zaprtju zopora in sojenju pripornikov pred civilnim sodiščem, kjer je to utemeljeno, ali pa njihovo izpustitev; meni, da bi moralo biti pripornikom iz Guantanamo, proti katerim je bila vložena obtožba, sojeno pred civilnim sodiščem, zlasti zato, ker vojaški odbori ne izpolnjujejo mednarodnih standardov poštenega sojenja;
8. poziva Združene države, naj ponovno razmislijo o zaprtju edinega civilnega leta v zaliv Guantanamo, ki bi omejil dostop medijem in pripadnikom civilne družbe;
9. ponovno opozarja na pripravljenost držav članic, da ZDA pomagajo pri zaprtju zopora v Guantanamo, in poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj uskladi skupno pobudo drža članic, da bi predsednika ZDA pozvale k ukrepanju, pa tudi ponudile sprejem dodatnih zapornikov iz Guantanamo na evropsko ozemlje, predvsem dvanajstih ljudi, ki so bili spoznani za nedolžne in naj bi bili izpuščeni, ki pa se ne morejo vrniti v svojo državo izvora;
10. ponovno opozarja na pripravljenost Združenih držav Amerike, da prispevajo k stroškom, ki so jih imele države članice EU v zvezi s sprejemom nekdanjih pripornikov, kot je določeno v skupni izjavi EU in ZDA z dne 15. junija 2009, in poziva administracijo ZDA, naj izpolni svojo dolžnost zagotavljanja podpore za nekdanje pripornike ne le med preselitvijo, ampak

tudi po njej;

11. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku ZDA, kongresu in senatu ZDA, zunanji ministrici ZDA, Uradu za vojaške komisije, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedniku generalne skupščine Združenih narodov in vladam držav članic Združenih narodov.